

József Attila emlékére

Mikor úgy döntöttél, hogy az életet itt hagyod
Könnyezve táncoltak az égi angyalok.
Magadat a vonat alá vetetted,
Ezt a szörnyűséget, vajon miért tehetted?
Persze az életed sohasem volt túl szép,
Kísértett téged sok rossz gyerekkori emlék.
Talán ezért sajnáljuk ma a halálodat,
Mert a szép jövőd, a sötét múltban ragadt.
Ha akkor ott vagyok azt mondanám: Ne menj még el!
Élhetnél még sokáig a földön tiszta szívvel.
De te túl szépnek találtad a vonat zakatolását,
Arra a feladatra hogy megállítsa szíved dobogását.
Most pedig egy egész nemzet sír fel érted,
Bárcsak ne így ért volna az életed véget.
De ha most hallasz engem, nagyon szépen kérlek,
Menj vissza az időben és élj még néhány évet,
Hagyj ránk ezernyi reményt adó verset,
És ne a halált válaszd, hanem az életet.
Mert hiányzik nekünk a költők legnagyobbika,
A szívünkben örökké élő József Attila.